

ELFTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 19 JUNI

Läsning

2 Kor 6:1-10

Som Guds medhjälpare uppmanar jag er också att inte kasta bort den nåd ni tar emot från Gud. Han säger ju: *När stunden var inne bönhörde jag dig, och på frälsningens dag hjälpte jag dig.* Nu är den rätta stunden, nu är frälsningens dag.

Jag vill inte vara till anstöt för någon, ingen skall kunna anmärka på min tjänst. Som Guds tjänare visar jag på allt sätt vad jag duger till: med stor uthållighet under påfrestningar, trångmål och nöd, under prygel, fångenskap och upplopp, under möda, vaka och svält, med renhet, kunskap, tålamod och godhet, med helig ande, uppriktig kärlek, sanningens ord och Guds kraft, med rättfärdighetens vapen till anfall och försvar, i ära och vanära, med dåligt rykte och gott rykte. Jag kallas villolärare men säger sanningen, jag är misskänd men ändå erkänd, jag är nära döden men ändå lever jag, tuktrad men inte till döds, plågad men alltid glad. Jag är fattig men gör många rika, jag har ingenting men äger allt.

Responsoriepsalm

Ps 98:1-4 (R. 2a)

R. Herren har låtit sin frälsning bli känd.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
han har uppenbarat sin rättfärdighet
för hedningarnas ögon.
Han har tänkt på sin nåd och trofasthet
mot Israels hus. R.

Alla jordens ändar har sett hur vår Gud frälser.
Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjerop och lovsjung. R.

Halleluja

Ps 119:105

V. Ditt ord är mina fötters lykta
och ett ljus på min stig.

Evangelium

Matt 5:38-42

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Öga för öga och tand för tand*. Men jag säger er: väj er inte mot det onda. Nej, om någon slår dig på högra kinden, så vänd också den andra mot honom. Om någon vill processa med dig för att få din skjorta, så ge honom din mantel också. Om någon vill tvinga dig att följa med en mil i hans tjänst, så gå två mil med honom. Ge åt den som ber dig, och vänd inte ryggen åt den som vill låna av dig.«

TISDAG DEN 20 JUNI

Läsning

2 Kor 8:1–9

Jag vill tala om för er vilken nådegåva församlingarna i Makedonien har fått av Gud. Under många svåra prövningar har deras översvallande glädje och deras djupa fattigdom överflödat i den rikaste givmildhet. Jag kan försäkra: efter sin förmåga, ja, över sin förmåga har de gett. De kom självmant till mig och tiggde och bad om att få vara med och hjälpa de heliga. Och de gav inte bara det jag hade hoppats — efter Guds vilja gav de först och främst sig själva, åt Herren och åt mig. Därför kunde jag be Titus fortsätta som han börjat och se till att även denna frikostighetens gåva blir fulländad hos er.

Ni som har allt i överflöd: tro, tal, kunskap, hängivenhet och den kärlek som jag har uppväckt hos er, se till att ni också ger överflödande prov på denna nådegåva.

Det här är ingen befallning. Men jag vill pröva äktheten i er kärlek genom att ställa den mot andras hängivenhet. Ni känner vår herre Jesu Kristi stora gåva: han, som var rik, blev fattig för er skull, för att ni skulle bli rika genom hans fattigdom.

Responsoriepsalm

Ps 146:2, 5–9a (R. 2a)

R. Lova Herren, min själ
eller: Halleluja.

Jag vill lova Herren, så länge jag lever,
jag vill lovsjunga min Gud, så länge jag är till. R.

Salig den vars hjälp är Jakobs Gud,
den som sätter sitt hopp till Herren, sin Gud.
Han har gjort himlen och jorden och havet
och allt som finns i dem.
Han är trofast för evigt. R.

Han skaffar rätt åt de förtryckta,
han ger bröd åt de hungrande.
Han löser de fångna. R.

Herren öppnar de blindas ögon,
Herren upprättar de förnedrade,
Herren bevarar främlingar,
faderlösa och änkor tar han sig an. R.

Halleluja

Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium

Matt 5:43–48

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ni har hört att det blev sagt: *Du skall älska din nästa* och hata din fiende. Men jag säger er: älska era fiender och be för dem som förföljer er; då blir ni er himmelske faders söner. Ty han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. Om ni älskar dem som älskar er, skall ni då ha lön för det? Gör inte tullindrivarna likadant? Och om ni hälsar vänligt på era bröder och bara på dem, gör ni då något märkvärdigt? Gör inte hedningarna likadant? Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.«

ONSDAG DEN 21 JUNI

Läsning

2 Kor 9:6–11

Kom ihåg: den som sår snålt får en snål skörd och den som sår rikligt får en riklig skörd. Var och en skall ge som han har beslutat i sitt hjärta, inte med olust eller av tvång, ty Gud älskar en glad givare. Gud förmår ge er allt gott i överflöd, så att ni alltid har allt vad ni behöver och själva kan ge i överflöd till varje gott ändamål. Det står ju skrivet: *Han strör ut, han ger åt de fattiga, hans rättfärdighet varar i evighet.* Han som ger säd att så och bröd att äta, han skall ge er utsäde och mångdubbla det och låta er rättfärdighet ge god avkastning. Ni blir rika på allt och kan visa en gränslös frikostighet som framkallar tacksägelser till Gud när jag förmedlar gåvan.

Responsoriepsalm

Ps 112:1–4, 9 (R. 1)

R. Salig den som fruktar Herren
eller: Halleluja.

Salig den man som fruktar Herren
och har sin stora lust i hans bud.
Hans efterkommande skall bli mäktiga på jorden,
de trognas släkte skall välsignas. R.

Gods och rikedom skall finnas i hans hus,
hans rättfärdighet består för evigt.

För de trogna går han upp som ett ljus i mörkret,
nådig och barmhärtig och rättfärdig. R.

Han strör ut, han ger åt de fattiga,
hans rättfärdighet består för evigt,
hans horn skall bli upphöjt med ära. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Matt 6:1–6, 16–18

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var noga med att inte utföra era fromma gärningar i människornas åsyn, för att de skall lägga märke till er. Annars har ni ingen lön att vänta hos er fader i himlen. När du ger allmosor, låt då inte stöta i basun för dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna för att människorna skall prisa dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ger allmosor, låt då inte vänstra handen veta vad den högra gör. Ge din allmosa i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni ber, skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du ber, gå då in i din kammare, stäng dörren och be sedan till din fader som är i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.

När ni fastar, se då inte dystra ut som hycklarna, som vanställer sitt utseende för att människorna skall se att de fastar. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön. Nej, när du fastar, smörj in ditt hår och tvätta ditt ansikte, så att inte människorna ser att du fastar, utan bara din fader i det fördolda. Då skall din fader, som ser i det fördolda, belöna dig.«

TORSDAG DEN 22 JUNI

Läsning

2 Kor 11:1–11

Om ni ändå kunde stå ut med lite dårskap hos mig – visst gör ni det. Jag vakar över er lika svartsjukt som Gud, jag har ju trolovat er med en enda man, Kristus, och vill överlämna en ren jungfru till honom. Men jag är rädd för att liksom ormen överlistade Eva med sin slughet, så skall också era tankar förföras och lockas bort från uppriktigheten och renheten gentemot Kristus. Ty om någon kommer och förkunnar en annan Jesus än den jag förkunnade, eller om ni får en annan ande än den ni en gång fick eller ett annat evangelium än det ni tog emot, då står ni gladeligen ut med det. Jag menar att jag inte på något vis är underlägsen dessa

väldiga apostlar. Även om jag är klen som talare, är jag inte klen i min kunskap, och den har alltid och i alla stycken varit tillgänglig för er.

Var det rent av en synd jag begick när jag gjorde mig ödmjuk för att ni skulle upphöjas och förkunnade Guds evangelium för er utan ersättning? Andra församlingar har jag plundrat genom att ta betalt av dem för att kunna hjälpa er. När jag var hos er och hade det svårt, låg jag ändå ingen till last; bröderna som kom från Makedonien försåg mig med vad jag behövde. Jag har alltid varit noga med att inte ligga er till last, och kommer alltid att vara det. Vid Kristi sanning som är i mig: min stolthet över detta skall ingen i hela Achaia kunna ta ifrån mig. Varför handlar jag så? För att jag inte älskar er? Det vet Gud att jag gör.

Responsoriepsalm

Ps 111:1-4, 7-8 (R. 7a)

R. Herrens verk är trofasthet och rätt
eller: Halleluja.

Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta
i församlingen, mitt ibland de trogna.
Stora är Herrens gärningar,
de begrundas av alla som har sin glädje i dem. R.

Majestät och härlighet är vad han gör,
hans rättfärdighet består i evighet.
Han vill att man skall minnas hans under,
nådig och barmhärtig är Herren. R.

Hans händers verk är trofasthet och rätt,
oryggliga är alla hans ordningar.
De står fasta för alltid och för evigt,
de fullbordas med trofasthet och rättvisa. R.

Halleluja

Rom 8:15bc

V. Vi har fått en ande som ger söners rätt,
så att vi kan ropa: »Abba! Fader!«

Evangelium

Matt 6:7-15

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »När ni ber, skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna; de tror att de skall bli bönhörda för de många ordens skull. Gör inte som de, ty er fader vet vad ni behöver redan innan ni har bett honom om det. Så skall ni be:

Vår fader, du som är i himlen.
Låt ditt namn bli helgat.
Låt ditt rike komma.
Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen.

Ge oss i dag vårt bröd för dagen som kommer.
Och förlåt oss våra skulder,
liksom vi har förlåtit dem som står i skuld till oss.
Och utsätt oss inte för prövning,
utan rädda oss från det onda.

Ty om ni förlåter människorna deras överträdelser, skall er himmelske fader också förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna, skall inte heller er fader förlåta er era överträdelser.«

FREDAG DEN 23 JUNI

JESU HJÄRTAS DAG Högtid

Första läsningen

5 Mos 7:6–11

Mose sade till folket: Du är ett folk som är helgat åt Herren, din Gud. Dig har Herren, din Gud, utvalt att vara hans dyrbara egendom framför alla andra folk på jorden.

Det var inte för att ni är ett större folk än andra som Herren fäste sig vid er och utvalde er — ni är ju det minsta folket av alla. Men Herren älskade er och ville hålla sin ed till era fäder, och därför förde han er med stark hand ut ur slavlägret och befriade dig ur faraos, den egyptiske kungens, våld. Du skall veta att det är Herren, din Gud, som är Gud, den trofaste Gud som håller sitt förbund och visar godhet i tusen släktled mot dem som älskar honom och håller hans bud. Men han vedergäller omedelbart dem som försmår honom och tvekar inte att förintä den som gör det; han vedergäller honom omedelbart. Därför skall du troget följa den lag, de stadgar och föreskrifter som jag i dag ger dig.

Responsoriepsalm

Ps 103:1–4, 6–8, 10 (R. 8)

R. Barmhärtig och nådig är Herren.

Lova Herren, min själ,
hela mitt jag vill prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
minns allt det goda han gör. R.

Han förlåter alla mina synder
och botar alla mina sjukdomar,
han räddar mig från graven
och kröner mig med nåd och barmhärtighet. R.

Herren handlar rättfärdigt
och ger de förtryckta deras rätt.
Mose fick lära känna hans gärningar,

Israels folk hans verk. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Han handlar inte mot oss som vi förtjänat,
han ger oss inte våra synders lön. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 667

Andra läsningen

1 Joh 4:7–16

Mina kära, låt oss älska varandra, ty kärleken kommer från Gud, och den som älskar är född av Gud och känner Gud. Men den som inte älskar känner inte Gud, eftersom Gud är kärlek. Så uppenbarades Guds kärlek hos oss: han sände sin ende son till världen för att vi skulle få liv genom honom. Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud utan att han har älskat oss och sänt sin son som försoningsoffer för våra synder.

Mina kära, om Gud har älskat oss så, måste också vi älska varandra. Ingen har någonsin sett Gud. Men om vi älskar varandra är Gud alltid i oss, och hans kärlek har nått sin fullhet i oss. Han har gett oss sin ande, och därför vet vi att vi förblir i honom och han i oss. Vi har sett och kan vittna om att Fadern har sänt sin son att rädda världen. Om någon bekänner att Jesus är Guds son förblir Gud i honom och han i Gud. Och vi har lärt känna den kärlek som Gud har till oss och tror på den.

Gud är kärlek, och den som förblir i kärleken förblir i Gud och Gud i honom.

Halleluja

Matt 11:29ab

V. Ta på er mitt ok och lär av mig
som har ett milt och ödmjukt hjärta.

Evangelium

Matt 11:25–30

Vid den tiden sade Jesus: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Och ingen känner Sonen, utom Fadern, och ingen känner Fadern, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för.

Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett milt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.«

LÖRDAG DEN 24 JUNI

JOHANNES DÖPARENS FÖDELSE

Högtid

Första läsningen

Jes 49:1–6

Hör på mig, ni havsländer,
och ge akt på detta, ni folk som bor i fjärran.
Herren kallade mig, när jag ännu var i moderlivet,
han nämnde mitt namn, medan jag låg i min moders sköte.
Och han gjorde min mun lik ett skarpt svärd
och gömde mig under sin hands skugga.
Han gjorde mig till en vass pil
och dolde mig i sitt koger.
Och han sade till mig: »Du är min tjänare, Israel,
genom vilken jag vill förhärliga mig.«
Men jag tänkte: »Förgäves har jag mödat mig,
fruktlöst och fåfängt har jag förtärt min kraft.
Dock, min rätt är hos Herren
och min lön hos min Gud.«
Och nu säger Herren,
han som danade mig till sin tjänare,
när jag ännu var i moderlivet,
för att jag måtte föra Jakob tillbaka till honom,
så att Israel inte rycktes bort
ty jag är ärad i Herrens ögon,
och min Gud har blivit min starkhet —
han säger:
Det är för litet för dig, då du är min tjänare,
att endast upprätta Jakobs stammar
och föra tillbaka de bevarade av Israel.
Jag vill sätta dig till ett ljus för hednafolken,
för att min frälsning må nå till jordens ända.

Responsoriepsalm

Ps 139:1-3, 13-15 (R. 14a)

R. Jag tackar dig för att du har danat mig så underbart.

Herre, du utannsakar mig och känner mig,
vare sig jag sitter eller står, vet du det,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Ty du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i min moders liv.
Jag tackar dig för att jag är danad så övermåttan underbart.
Ja, underbara är dina verk, min själ vet det väl. R.

Benen i min kropp var inte gömda för dig,
när jag bereddes i det fördolda,

när jag bildades i jordens djup. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 689

Andra läsningen

Apg 13:22–26

Paulus sade i synagogan i Antiochia i Pisidien: »Gud upphöjde David till kung över dem. Honom gav han sitt vittnesbörd: *Jag har funnit David, Ishais son, en man efter mitt sinne*, som skall förverkliga alla mina planer. Det är bland hans efterkommande som Gud enligt sitt löfte har kallat fram en räddare åt Israel: Jesus, vars framträdande Johannes förberedde genom att förkunna omvändelse och dop för hela Israels folk. Och när Johannes verk närmade sig sitt slut sade han: 'Jag är inte den som ni tror. Han kommer efter mig, och jag är inte värdig att knyta av honom sandalerna.'

Mina bröder, ni som stammar från Abraham och alla ni här som fruktar Gud, till er har budskapet om denna räddning sänts.«

Halleluja

Luk 1:76

V. Du, mitt barn, skall kallas den Högstes profet,
ty du skall gå före Herren och bana väg för honom.

Evangelium

Luk 1:57–66, 80

För Elisabet var tiden inne att föda, och hon födde en son. Hennes grannar och släktingar fick höra vilken stor barmhärtighet Herren hade visat henne, och de glädde sig med henne. På åttonde dagen kom de för att omskära pojken, och de ville kalla honom Sakarias efter hans far. Men då sade hans mor: »Nej, han skall heta Johannes.« De sade till henne: »Det finns ingen i din släkt som bär det namnet.« Och de gjorde tecken åt fadern att låta dem veta vad barnet skulle kallas. Han bad om en skrivtavla och skrev: »Johannes är hans namn«, och alla förvånade sig. Med en gång löstes hans läppar och hans tunga, och han talade och prisade Gud. Alla de kringboende greps av fruktan, och överallt i Judeens bergsbygd talade man om detta som hade hänt. Och alla som hörde det lade det på minnet och frågade sig: Vad skall det inte bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom. Och pojken växte och blev stark i anden. Och han vistades i öde trakter till den dag då han skulle träda fram inför Israel.

TOLFTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 25 JUNI

Första läsningen

Jer 20:10–13

Jeremia sade:
Jag hör folkhopen viska:
»Skräck från alla håll!
Ange honom! Vi skall ange honom!«

Alla som stod mig nära
väntar nu på mitt fall:
»Kanske låter han lura sig,
så att vi får övertaget
och kan ta hämnd på honom.«
Men Herren står på min sida,
stark och fruktansvärd.
Därför skall mina förföljare snava,
de skall komma till korta
och stå där med skam,
de skall inte ha framgång –
en smälek som aldrig skall glömmas.
Herre Sebaot, du som prövar rättvist,
du som rannsakar njurar och hjärtan,
låt mig få se dig ta hämnd på dem,
ty dig har jag anförtrott min sak.
Sjung till Herrens ära!
Prisa Herren!
Ty han räddar den fattige
ur nidingars våld.

Responsoriepsalm

Ps 69:8–10, 14, 17, 33–35 (R. jfr 14c)

R. Svara mig i din stora godhet.

Det är ju för din skull man hånar mig
och mitt ansikte rodnar av skam.
Jag har blivit en utstött bland mina bröder,
en främling för min moders barn.
Lidelsen för ditt hus har förtärt mig,
jag smädas av dem som smädar dig. R.

Jag kommer till dig med min bön,
må stunden vara den rätta.
Svara mig, Gud, i din stora godhet,
ge mig din trofasta hjälp.
Svara mig, Herre, i din trofasta godhet,
vänd dig till mig i din stora barmhärtighet. R.

De betryckta skall se det och glädjas,
ni som söker er till Gud skall få nytt mod,
ty Herren lyssnar till de fattiga
och föraktar inte de fångna.
Himlen och jorden skall prisa honom,
haven och allt som rör sig i dem. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 648

Andra läsningen

Rom 5:12–15

Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden, och så nådde döden alla människor därför att de alla syndade. Redan före lagen fanns alltså synd i världen, men synd räknas inte där det inte finns någon lag. Ändå härskade döden från Adam till Mose också över dem som inte gjort sig skyldiga till en överträdelse som Adams. Och Adam motsvarar honom som skulle komma, men överträdelsen kan inte jämföras med nåden. Om alla dog genom en endas överträdelse, så har nu alla fått del av Guds överflödande nåd, nådegåvan som bestod i en enda människa, Jesus Kristus.

Halleluja

Joh 15:26b–27a

V. Sanningens Ande skall vittna om mig.
Också ni skall vittna, säger Herren.

Evangelium

Matt 10:26–33

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var inte rädda. Det finns ingenting gömt som inte skall komma i dagen och ingenting dolt som inte skall bli känt. Vad jag säger er i mörkret, det skall ni säga i dagsljuset, och vad jag viskar i ert öra, det skall ni ropa ut från taken. Var inte rädda för dem som kan döda kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan förgöra både själ och kropp i helvetet. Säljs inte två sparvar för en kopparslant? Men ingen av dem faller till marken utan att er fader vet om det. Och på er är till och med hårstråna räknade. Var alltså inte rädda: ni är mer värda än aldrig så många sparvar.

Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall jag kännas vid inför min fader i himlen. Men den som förnekar mig inför människorna, honom skall jag förneka inför min fader i himlen.«